

ACC. NR. 2091

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: VÄSTERBOTTEN Upptecknat av: Amalia Pettersson

Härad: Umeå tg Adress: Obbola, Halmsund.

Socken: Sävar Berättat av: .....

Uppteckningsår: ..... Född år ..... i .....

Uppteckningen rör

Den ords mörkare hyresgäster. 19

Skriv endast på denna sida!

2091

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV
Den onde.

Jag vill nu berätta en historia, som jag hört omtalas i min barndom. Händelsen skall hava tilldragit sig på en gästgivaregård någonstades i Skåner församling och på följande sätt:

På gästgivaregården hade en natt en man hastigt avlidit. Man antog, att hans runskamrat, vilken tidigt på morgonen betalat för sig och begivt sig iväg, mördat och bestulit honom. Men några bevis funnas ej, och mannen, som misstänktes, kunde ej uppsåras. Gåtan om det plötsliga dödsfallet måste därför förbli olöst.

Men nu inträffade det märklige. En vecka senare hade gästgivaren uthyrt rummet, där mannen dött, åt en gårdfariehandlare. Under natten hade handlanden avlidit och förnstren sönderslagits, utan att man visste orsaken. Så gick det ännu ett par gånger, och gästgivaren blev tvungen sluta hyra bort nämnda rum.

Så hände sig en kväll, att en präst kom till gästgivaregården och begärde hustrum, men gästgivaren förklarade, att alla rum voro upptagna, utom ett, vilket ej kunde användas och omtalade orsakerna Härtill. Prästen, som ej kunde få något annat hustrum, bad att få hyra rummet. Värden avrådde honom, men prästen ville fåga försöket och hyra rummet.

Sedan han ätit, begav han sig dit, för att tillbringa natten. Han kände sig nog en smula kuslig till mods vid tanken på det öde, som träffat de personer, vilka senast bebott rummet, men för egen del kände han sig ej rädd, ty han litade fast på Guds trofasta beskydd.

Länge hade han dock ej legat i sin säng, förrän han fick obehagligt främmande. Hastigt slogos fönstren in, och den onde själv

inträdde i en mycket skräckinjagande skepnad. Prästen blev nog rädda men lyckligtvis ej värre, än att han gott behöll fattningen. Han slog upp sin bibel och läste om huru Jesus utdrev en ond ande, varefter han befalide den onde avlägsna sig och lämna detta rum i fred. Gestalten avlägsnade sig, och prästen fick lugnt sova till morgonen. Gästgivaren hade då lovat väcka honom, om han nu skulle leva ut natten, vilket gästgivaren betvivlade. Ensam torde han ej heller gå för att se hur det stod till med prästen, utan en av hans drängar måste följa honom.

När de kommo in och sågo, att fönstren voro sönderslagna, trodde de naturligtvis, att prästen dräpats av samma öde, som hans föregångare men funno honom i stället lugnt sovande i sin säng. Sedan han blivit väckt, berättade han, vad som hänt under natten och förklarade, att därefter skulle det ej vara farligt att bebo rummet.

Prästens utsago blev också sann, ty sedan inträffade ej något liknande, men från början var det ej många, som hade lust att hyra rummet.

Amalia Pettersson.

fr. Olshala, Helmskänd.